

Sygn. akt VI K 66/13

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2013 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Świdzka

Protokolant: Małgorzata Makara

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy – Grażyny Bim

po rozpoznaniu w dniu 16.04.2013 roku, 21.05.2013 roku sprawy karnej

S. Z., urodzonego (...) w Ś., syna S. i W. z domu M.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 19 lutego 2010 roku, sygn. akt II K 433/09, za czyn z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 18 września 2009 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, którą zarządzono do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 2 stycznia 2013 roku, sygn. akt II Ko 755/12,
2. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 17 marca 2010 roku, sygn. akt II K 571/09, za czyn z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 6 listopada 2009 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, którą zarządzono do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 21 listopada 2012 roku, sygn. akt II Ko 1190/12,
3. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 5 września 2012 roku, sygn. akt VI K 203/12, za:
 - czyn z art. 280 § 1 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 4 grudnia 2011 roku na karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności
 - czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 23 grudnia 2011 roku na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,
4. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 24 września 2012 roku, sygn. akt VI K 152/12, za czyn z art. 280 § 1 kk popełniony w dniu 12 listopada 2011 roku na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

I. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego **S. Z.** wyrokiem w sprawie II K 433/09 (pkt. 1 części wstępnej wyroku łącznego) i wyrokiem w sprawie II K 571/09 (pkt. 2 części wstępnej wyroku łącznego) i wymierza mu karę łączną 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku łącznego kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie II K 433/09 od dnia 18 września 2009 roku do dnia 7 października 2009 roku oraz w sprawie II K 571/09 od dnia 6 listopada 2009 roku do dnia 5 lutego 2010 roku oraz rozmiar dotychczas odbytej kary,

III. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego **S. Z. wyrokami** w sprawie VI K 203/12 (pkt. 3 części wstępnej wyroku łącznego) i wyrokiem w sprawie VI K 152/12 (pkt. 4 części wstępnej wyroku łącznego) i wymierza mu karę łączną 4 (czterech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie III wyroku łącznego kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie VI K 203/12 w dniu 23 grudnia 2011 roku i od dnia 31 stycznia 2012 roku do 1 lutego 2012 roku oraz w sprawie VI K 152/12 w dniu 16 lutego 2012 roku oraz rozmiar dotychczas odbytej kary w sprawie VI K 203/12,

V. w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu,

VI. na podstawie 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku – Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 5 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. N. kwotę 177,12 zł (sto siedemdziesiąt siedem złotych dwanaście groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w sprawie o wydanie wyroku łącznego,

VII. na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia skazanego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów postępowania oraz od uiszczenia opłaty.

Sygn. akt VI K 66/13

UZASADNIENIE

W oparciu o zebrany w sprawie i ujawniony na rozprawie całokształt materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 29 stycznia 2013 roku skazany S. Z. wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego następujące skazania:

5. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 19 lutego 2010 roku, sygn. akt II K 433/09, którym za czyn z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 18 września 2009 roku wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, którą zarządzono do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 2 stycznia 2013 roku, sygn. akt II Ko 755/12,

6. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 17 marca 2010 roku, sygn. akt II K 571/09, którym za czyn z art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 6 listopada 2009 roku wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, którą zarządzono do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 21 listopada 2012 roku, sygn. akt II Ko 1190/12,

7. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 5 września 2012 roku, sygn. akt VI K 203/12, którym za:

- czyn z art. 280 § 1 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 4 grudnia 2011 roku wymierzono mu karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności

- czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 23 grudnia 2011 roku wymierzono mu karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,

8. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 24 września 2012 roku, sygn. akt VI K 152/12, którym za czyn z art. 280 § 1 kk popełniony w dniu 12 listopada 2011 roku wymierzono mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowody:

- wniosek skazanego – k. 1,

- akta Sądu Rejonowego w Świdnicy sygn. akt: VI K 203/12, VI K 152/12, II K 571/09 i II K 433/09,
- karta karna – k. 9.

Zachowanie skazanego S. Z. podczas odbywania kary pozbawienia wolności jest przeciętne, niczym szczególnym się nie wyróżnia, charakteryzuje się dość bierną postawą, nie stwarza jednak większych problemów natury wychowawczej. Skazany przestrzega postanowień porządku wewnętrznego i regulaminu organizacyjnego. W stosunku do przełożonych odnosi się regulaminowo. Identyfikuje się z grupą skazanych uczestniczących w podkulturze przestępczej, choć nie odnotowano negatywnych zachowań na tym tle. Swoje relacje ze współosadzonymi stara się układać zgodnie. Nie był wyróżniany nagrodami kodeksowymi, nie wystąpiła nadto konieczność wymierzenia mu kary dyscyplinarnej. S. Z. nie jest zatrudniony, nie czyni też większych starań w celu podjęcia pracy. W stopniu dobrym dba o wygląd zewnętrzny i porządek w miejscu zakwaterowania. Deklaruje krytyczny stosunek do popełnionych czynów.

Dowód:

- opinia o skazanym z Zakładu Karnego w L. z dnia 12 marca 2013 roku – k. 37v.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569§1 kpk określającego przesłanki wydania wyroku łącznego, jego wydanie możliwe jest wówczas, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej. Zapis ten nakazuje poczynienie ustaleń, czy w sprawie możliwe jest wymierzenie kary łącznej – co pociąga za sobą konieczność sięgnięcia do przepisów o karze łącznej zawartych w kodeksie karnym – w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Tak więc, aby można było wydać wyrok łączny, muszą łączeniu podlegać co najmniej dwa prawomocne wyroki skazujące oraz muszą zachodzić warunki do orzeczenia kary łącznej. Warunki te sformułowane zostały w art. 85 kk i są następujące: popełnienie dwu lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy choćby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw oraz wymierzenie za te właśnie przestępstwa kar tego samego rodzaju albo innych podlegających łączeniu.

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd uznał, iż wprawdzie istnieją warunki formalne do wydania wyroku łącznego, jednakże równocześnie stwierdził, że brak jest warunków do objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych we wszystkich opisanych na wstępie sprawach i wymierzenia jednej kary łącznej. W przedmiotowej sprawie możliwe było orzeczenie wobec skazanego dwóch kar łącznych.

Co do pierwszej kary łącznej orzeczonej w punkcie I części dyspozytywnej wyroku, to czyn, za który skazano S. Z. na karę pozbawienia wolności w sprawie sygn. akt II K 571/09 został popełniony w dniu 6 listopada 2009 roku, a zatem przed datą wydania pierwszego wyroku, tj. 19 lutego 2010 roku, w sprawie sygn. akt II K 433/09.

Wydając wyrok łączny Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 86§1 kk granice kary łącznej określa z jednej strony najwyższa z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa, zaś z drugiej strony, suma kar podlegających łączeniu (przy uwzględnieniu zawartego w tym przepisie limitu kary łącznej, który dla kary pozbawienia wolności wynosi 15 lat). W przedmiotowej sprawie wyrokami objętymi karą łączną orzeczono wobec skazanego karę 2 lat pozbawienia wolności (sygn. akt II K 433/09) i karę 2 lat pozbawienia wolności (sygn. akt II K 571/09). Należy zatem przyjąć, iż w tym przypadku Sąd dysponował możliwością orzeczenia wobec S. Z. kary łącznej w granicach od 2 lat pozbawienia wolności (najwyższa z kar jednostkowych) do 4 lat pozbawienia wolności (suma obu kar jednostkowych).

Co do drugiej kary łącznej, orzeczonej w punkcie II części dyspozytywnej wyroku, to czyn, za który skazano S. Z. na karę pozbawienia wolności w sprawie sygn. akt VI K 152/12 został popełniony w dniu 12 listopada 2011 roku, a zatem przed

datą wydania pierwszego wyroku, tj. 5 września 2012 roku, w sprawie sygn. akt VI K 203/12. Sąd mógł wymierzyć karę łączną pozbawienia wolności w granicach od 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 5 lat pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną Sąd może zastosować zasadę pełnej absorpcji, kiedy najwyższa z kar pochłania kary niższe, bądź zasadę kumulacji, kiedy to kara łączna jest sumą wszystkich kar jednostkowych. W niniejszej sprawie Sąd orzekł kolejno kary łączne: 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności w punkcie I i w punkcie III 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, stosując zasadę częściowej absorpcji.

W ocenie Sądu posłużenie się w przedmiotowej sprawie zasadą pełnej absorpcji stanowiłoby niczym nieuzasadnione uprzywilejowanie skazanego. Stanowisko takie jest prawidłowe, jeśli weźmie się pod uwagę fakt, iż naruszenie przez S. Z. porządku prawnego nie miało charakteru incydentalnego. Skazany jest sprawcą niepoprawnym i jako okoliczności obciążające go Sąd potraktował jego wielokrotną karalność, podobieństwo przestępstw i ich zbieżność czasową. W związku z tym zasadniczo brak jest podstaw do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologiczno-penitencjarnej, która to mogłaby przemawiać za przyjęciem zasady pełnej absorpcji i dlatego też orzeczone kary łączne są wyższe.

Równocześnie w ocenie Sądu niecelowym było zastosowanie w przedmiotowej sprawie zasady kumulacji. Na taką ocenę niewątpliwie wpływ miała treść opinii o skazanym z Zakładu Karnego w L., z której wynika, iż proces resocjalizacji skazanego postępuje bez zakłóceń. Zachowanie S. Z. podczas odbywania kary pozbawienia wolności jest przeciętne, niczym szczególnym się nie wyróżnia, męczyzna charakteryzuje się dość bierną postawą, nie stwarza jednak większych problemów natury wychowawczej. Skazany przestrzega postanowień porządku wewnętrznego i regulaminu organizacyjnego. W stosunku do przełożonych odnosi się regulaminowo. Identyfikuje się z grupą skazanych uczestniczących w podkulturze przestępczej, choć nie odnotowano negatywnych zachowań na tym tle. Swoje relacje ze współsadzonymi stara się układać zgodnie. Nie był wyróżniany nagrodami kodeksowymi, nie wystąpiła nadto konieczność wymierzenia mu kary dyscyplinarnej. S. Z. nie jest zatrudniony, nie czyni też większych starań w celu podjęcia pracy. W stopniu dobrym dba o wygląd zewnętrzny i porządek w miejscu zakwaterowania. Co więcej - deklaruje krytyczny stosunek do popełnionych czynów. W świetle powyższego trudno zatem uznać skazanego za sprawcę, który zasługuje na szczególnie ostre potraktowanie i zastosowanie względem niego zasady kumulacji.

W punkcie II części dyspozytywnej wyroku Sąd biorąc za podstawę art. 63 § 1 kk w zw. z art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku łącznego kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie II K 433/09 od dnia 18 września 2009 roku do dnia 7 października 2009 roku oraz w sprawie II K 571/09 od dnia 6 listopada 2009 roku do dnia 5 lutego 2010 roku oraz rozmiar dotychczas odbytej kary,

Z kolei w punkcie IV Sąd na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie III wyroku łącznego kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie VI K 203/12 w dniu 23 grudnia 2011 roku i od dnia 31 stycznia 2012 roku do 1 lutego 2012 roku oraz w sprawie VI K 152/12 w dniu 16 lutego 2012 roku oraz rozmiar dotychczas odbytej kary w sprawie VI K 203/12.

W punkcie V części dyspozytywnej wyroku Sąd orzekł, iż w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku – Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 5 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. N. kwotę 177,12 zł (sto siedemdziesiąt siedem złotych dwanaście groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w sprawie o wydanie wyroku łącznego, a odpowiadającą nakładowi pracy obrońcy.

Z uwagi na sytuację majątkową skazanego, na mocy art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, Sąd zwolnił go od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów postępowania oraz od uiszczenia opłaty.